

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Ocena wdrożenia agendy miejskiej dla UE

(2018/C 387/03)

Sprawozdawca: Kieran McCARTHY (IE/EA), radny miasta Cork**Dokument źródłowy:** Sprawozdanie Komisji dla Rady w sprawie agendy miejskiej dla UE

COM(2017) 657 final

ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

Uznanie dla wykonywanej pracy

1. Potwierdza swoje zobowiązanie do odnowienia swej pierwotnej „strategii w ramach działań następczych na rzecz realizacji agendy miejskiej dla UE” i określenia planowanego wkładu na poziomie politycznym we wdrożenie powiązanych działań.
2. Docenia wysiłki instytucji UE mające na celu uznanie stale rosnącej roli i wpływu miast europejskich jako kluczowych czynników przyczyniających się do osiągnięcia strategicznych celów UE i zapewnienia inkluzywnej, ambitnej w realizowaniu celów zrównoważonego rozwoju i konkurencyjnej Europy w wymiarze ogólnoświatowym.
3. Zwraca uwagę na podstawową kwestię, a mianowicie, że agenda miejska dla UE stanowi próbę wykorzystania doświadczeń i fachowej wiedzy organów miejskich i umożliwienia im przyczyniania się do opracowania i wdrażania tych unijnych procesów i instrumentów politycznych, które w największym stopniu wpływają na miasta.
4. Podziela pogląd, że proces związany z agendą miejską dla UE w pewnym stopniu spowodował ponowne zainteresowanie niektórych państw członkowskich rozwojem lub umacnianiem krajowej polityki miejskiej.
5. Z zadowoleniem przyjmuje przełomowe metody pracy partnerstw na rzecz agendy miejskiej polegające na bezpośrednim zaangażowaniu – po raz pierwszy – organów miejskich w proces kształtowania polityki UE i na propagowaniu podejścia oddolnego. Uważa, że podejście to jest ściśle powiązane z debatą na temat przyszłości Europy i otwiera drogę do lokalnego, zdecentralizowanego zaangażowania ze strony obywateli.
6. Nalega na konieczność ściślejszej wymiany wiedzy i współpracy między miastami w ramach procesu „Przyszłość Europy” iw celu promowania wymiany najlepszych praktyk w zakresie funkcjonowania miast, zminimalizowania obciążeń administracyjnych związanych ze sprawami UE, wypracowania bardziej opłacalnych sposobów wdrażania polityki i unikania powielania, w szczególności w odniesieniu do odpowiedniego projektowania unijnych instrumentów finansowania i inicjatyw politycznych.
7. Przyjmuje do wiadomości, że agenda miejska jest w tej chwili w znacznej mierze jeszcze w trakcie realizacji; zwraca uwagę, że w swoim sprawozdaniu z listopada 2017 r. Komisja Europejska wyraża ogólne zadowolenie z jej wdrażania, ale zaznacza, że werdykt ten opiera się wyłącznie na informacjach zwrotnych od uczestników; w związku z tym Komitet Regionów z zadowoleniem przyjmuje konsultacje w sprawie tej oceny.
8. Popiera podejście zawarte w agendzie miejskiej i przewidzianą w niej metodę pracy opartą na wielopoziomowym sprawowaniu rządów w odniesieniu do 12 szeroko zakrojonych priorytetowych obszarów tematycznych określonych w pakcie amsterdamskim, jak też opowiada się za potrzebą ponownego przemyślenia podejścia do kształtowania obowiązujących zasad i przepisów, aby zwiększyć łatwość korzystania z całego zakresu dostępnych zasobów finansowych przeznaczonych dla miast oraz poprawić wymianę wiedzy i współpracę w kwestiach miejskich między różnymi zainteresowanymi stronami.
9. Podkreśla, że metoda partnerstwa stanowi platformę służącą integracji cennych poglądów ekspertów mających doświadczenie praktyczne w kwestiach o uznanym wysokim priorytecie dla UE oraz wykorzystaniu ich praktycznych doświadczeń, jeśli chodzi o wpływ spraw związanych z UE na codzienne życie miast i obywateli.

Kwestie przekrojowe i synergie

10. Opowiada się za agendą miejską dla UE dotyczącą wszystkich obszarów miejskich, w tym ich obszarów funkcjonalnych o często wiejskim charakterze, w celu osiągnięcia bardziej zintegrowanego i holistycznego podejścia do polityki i prawodawstwa UE oraz większego zaangażowania miast i miasteczek na wszystkich etapach kształtowania polityki. Wskazuje również na potrzebę maksymalnego zwiększenia uczestnictwa, aby realnie zaangażować wszystkie obszary miejskie.

11. Zaznacza, że wiele obszarów tematycznych w ramach partnerstwa jest ściśle powiązanych z innymi obszarami tematycznymi i że w duchu zintegrowanego myślenia nie należy ich traktować odrębnie; należa na potrzebę znacznego pogłębienia koordynacji między planami działania, ponieważ działania objęte ich zakresem mogą na siebie wzajemnie znacznie wpływać, chodzi tu na przykład o: (i) partnerstwa na rzecz zrównoważonego użytkowania gruntów i rozwiązań opartych na przyrodzie, (ii) partnerstwa na rzecz przystosowania się do zmiany klimatu, transformacji energetyki i jakości powietrza, (iii) partnerstwa w obszarze ubóstwa na obszarach miejskich, budownictwa mieszkaniowego oraz włączenia migrantów i uchodźców.

12. Przyjmuje z zadowoleniem fakt, że ogólnie w ostatnich latach poprawiła się dostępność danych dotyczących zagadnień miejskich. Jest jednak zdania, że konieczne jest jeszcze lepsze rozpoznanie poziomu niższego niż krajowy, lokalnego i regionalnego w celu umożliwienia tworzenia polityki w oparciu o dowody.

13. Mając na uwadze punkt 12.6 paktu amsterdamskiego podkreśla, że agenda miejska dla UE musi wносить wkład w urzeczywistnienie sprawiedliwości w kontekście płci i równouprawnienia mężczyzn i kobiet. Użyteczne są tu metody oceny wpływu w aspekcie płci, uwzględniająca aspekt płci baza danych, a także analiza programów i projektów pod kątem uwzględniania aspektu płci.

14. Popiera apel, aby w działaniach realizowanych w ramach partnerstw uwzględniano także inne przekrojowe kwestie agendy miejskiej, takie jak: zarządzanie obszarami miejskimi i planowanie przestrzeni miejskiej, powiązania między obszarami miejskimi i wiejskimi, uwzględnienie wpływu na zmiany społeczne, wyzwania i szanse dla małych i średnich miast, rewitalizacja obszarów miejskich, zmiany demograficzne, usługi publiczne świadczone w interesie ogólnym oraz powiązania z nową agendą miejską ONZ.

15. Podkreśla, że wiele kwestii zidentyfikowanych przez partnerstwa łączy się z opiniami i rezolucjami KR-u i że w związku z tym prace KR-u dotyczące tematów o wyraźnym wymiarze miejskim powinny skutecznie służyć jako zestaw narzędzi do realizacji planów działania; tak samo można upowszechniać wyniki i rezultaty agendy miejskiej, propagując je jako najlepsze praktyki przy pomocy podnoszących świadomość wydarzeń KR-u oraz publikacji; podkreśla, że w przypadku wielu członków KR-u reprezentowane przez nich władze lokalne angażują się w partnerstwa miejskie i apeluje o należyte informowanie KR-u o działaniach partnerstw.

16. Zwraca uwagę na fakt, że wiele działań miejskich jest zarówno bezpośrednio, jak i pośrednio powiązanych ze współpracą między miastami a sąsiadującymi z nimi jednostkami terytorialnymi (otaczającymi je obszarami) lub od tej współpracy uzależnionych, w związku z tym należy odpowiednio uwzględniać te działania podczas realizacji i oceny agendy miejskiej dla UE.

17. Przypomina o swojej opinii w sprawie rewitalizacji miast portowych oraz terenów portowych, a także o konieczności przeanalizowania ich szczególnych wyzwań, które wymagają zintegrowanego podejścia do zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich i planowania przestrzennego.

18. Zwraca uwagę na możliwość wypracowania dodatkowych ukierunkowanych synergii z organizacjami reprezentowanymi w ramach wielu partnerstw, takimi jak Rada Gmin i Regionów Europy (CEMR), sieci EUROCITIES, 3. program URBACT na rzecz zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich i Europejska Sieć Wiedzy o Miastach (EUKN).

Pozyskiwanie środków na rzecz agendy miejskiej

19. Wyraża uznanie dla partnerstw za przeznaczanie własnych zasobów (ponieważ nie przewidziano kosztów uczestnictwa) oraz dla wysiłków podejmowanych przez Komisję Europejską, aby ułatwić wdrożenie agendy miejskiej.

20. Stwierdza po blisko dwóch latach wdrażania agendy miejskiej dla UE, że napotykanne dotychczas główne problemy związane są z brakiem środków, zwłaszcza na pokrycie kosztów uczestnictwa miast będących członkami partnerstw (szczególnie miast małych i średnich).

21. Zauważa, że większe ośrodki miejskie zazwyczaj mają środki na zaangażowanie się w sprawy europejskie – dostęp do informacji, ukierunkowanie możliwości finansowania, a nawet dążenie do wywierania wpływu na kształtowanie polityki – co nie ma miejsca w przypadku organów w mniejszych miastach. Nalega, aby agenda miejska dla UE odpowiednio uwzględniała potrzeby mniejszych samorządów miejskich, które odgrywają ważną rolę w ramach szerszych gospodarek regionalnych, i by zapewniała im więcej informacji na potrzeby zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich.

22. Zachęca do rozważenia możliwości stworzenia dedykowanego mniejszym miastom mechanizmu wsparcia finansowego współpracy na rzecz agendy miejskiej, aby motywować do większej aktywności w zakresie wymiany doświadczeń. Wzmocnienie edukacyjnej roli współpracy (dyfuzji informacji od doświadczonych podmiotów – głównie średnich i dużych ośrodków miejskich – do małych miast i miasteczek) jest szczególnie istotne dla osiągnięcia efektów skali i zwiększania tempa wzrostu społeczno-gospodarczego.

23. Wyraża zaniepokojenie w związku z istnieniem dużego prawdopodobieństwa, że nikt nie będzie poczuwał się do odpowiedzialności za partnerstwa z uwagi na ich obecny kształt i funkcjonowanie, w szczególności ze względu na dobrowolny profil ogólnej struktury zarządzania, pasywność niektórych państw członkowskich i pewne kwestie związane z organizacją wewnętrzną wynikające z braku przepisów dotyczących podziału zadań i obowiązków pomiędzy członków. Apeluje o uwzględnienie tych kwestii w miarę postępów w realizacji agendy miejskiej.

24. Z zadowoleniem przyjmuje wsparcie sekretariatu technicznego w zakresie świadczenia pomocy partnerstwom, lecz wzywa jednocześnie do położenia większego nacisku na wiedzę ekspercką i podejście zorientowane na wyniki, aby wsparcie techniczne miało nie tylko charakter administracyjny. Konieczna w tym kontekście jest także większa przejrzystość i silniejsze poczucie odpowiedzialności za partnerstwa, jeżeli mają one odpowiednio skorzystać z fachowego wkładu, między innymi w postaci pomocy ekspertów.

25. Uważa, że proces wdrażania agendy miejskiej musi opierać się na stabilnym wieloletnim budżecie, aby za pośrednictwem partnerstw zapewnić wiarygodne i dobrze zaplanowane wyniki.

26. Pochwala inicjatywę dotyczącą interaktywnej strony internetowej „Futurium”, która została utworzona w celu zgromadzenia wszystkich wyników partnerstwa w jednym miejscu i zapewnienia aktualnych informacji dla szerszej społeczności zainteresowanych stron, a także możliwości omówienia prac i zapewnienia wkładu w nie. Ostrzega jednak, że nie można traktować internetowej punktu kompleksowej obsługi jako swoistego panaceum umożliwiającego osiągnięcie celów agendy miejskiej, tym bardziej, że narzędzie to jest niewystarczająco rozpowszechnione wśród potencjalnych odbiorców.

Lepsze uregulowania prawne i weryfikacja pod kątem potrzeb miast

27. Uznaje, że realizacja agendy miejskiej wymaga stworzenia nowych mechanizmów prawnych między instytucjami UE, państwami członkowskimi, miastami i zainteresowanymi stronami w celu wsparcia realizacji działań skierowanych do nich i wchodzących w zakres ich kompetencji.

28. Ponawia apel o to, by wdrażanie agendy miejskiej odbywało się w drodze zobowiązania Komisji z mocą wiążącą i mobilizowania wszystkich odpowiednich dyrekcji generalnych do wniesienia wkładu na tym etapie, tak jak obecnie zapewniają one wkład w partnerstwa. Podobnie apeluje, aby zaangażowanie państwa członkowskiego odbywało się na odpowiednim tematycznym szczeblu ministerialnym, a nie w drodze zwykłego skierowania spraw na zasadzie domyślności do ministerstwa odpowiedzialnego za rozwój obszarów miejskich.

29. Podkreśla, że jednym z kluczowych aspektów paktu amsterdamskiego było powiązanie go z programem lepszego stanowienia prawa UE; w związku z tym zaleca utworzenie bezpośrednich powiązań między pracami podejmowanymi w ramach partnerstw a członkami platformy REFIT, a także położenie większego nacisku na posiedzeniach partnerstw na poprawę otoczenia regulacyjnego UE w danym obszarze polityki.

30. Sugeruje, że przydatne byłoby ściślejsze powiązanie prac partnerstw na rzecz agendy miejskiej z pracami Rady ds. Kontroli Regulacyjnej (RSB) w Komisji Europejskiej.

31. Przypomina starania KR-u w obszarze wdrażania agendy w odniesieniu do komponentu „Lepsze stanowienie prawa” poprzez pilotowanie w ostatnich latach (terytorialnych) ocen oddziaływania w odniesieniu do obszarów miejskich, z myślą o dostarczeniu sprawozdawcom analizy potencjalnego wpływu konkretnych wniosków ustawodawczych w terenie na przykładzie próbki kontekstów miejskich.

32. Uważa, że weryfikacja pod kątem potrzeb miast powinna stać się podstawowym elementem kształtowania polityki UE; podkreśla, że można by bardziej systematycznie oceniać wpływ planowanych działań UE na miasta (w różnej skali), aby odpowiednio odzwierciedlić perspektywę lokalną w ostatecznym kształcie polityki lub prawodawstwa.

33. Z zadowoleniem przyjmuje fakt uznania przez DG REGIO znaczenia przeprowadzania ocen oddziaływania terytorialnego przy omawianiu nowych wniosków ustawodawczych i zachęca Komisję do ich powszechniejszego stosowania we wszystkich dziedzinach polityki.

34. Apeluje do miast i obszarów miejskich, aby wносиły wkład w priorytety UE dostosowane do ich konkretnych potrzeb rozwojowych i podkreśla, że „rozwój lokalny” powinien nadal stanowić część szerszego podejścia UE do „rozwoju terytorialnego” i że oba powinny być lepiej zdefiniowane w ramach całościowych koncepcji.

Przyszłe ramy dla agendy miejskiej po 2020 roku

35. Jest zdania, że w oparciu o dotychczasowe wyniki współpracy w ramach najwcześniej nawiązanych partnerstw, agenda miejska dla UE stanowi solidną podstawę dowodową wpływającą na kierunek przyszłej współpracy europejskiej, a nawet kształtującą ją – zarówno w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, jak i w ramach niektórych elementów centralnie zarządzanych programów Komisji na okres po 2020 r.

36. Domaga się, aby wniosek dotyczący przyszłych wieloletnich ram finansowych (WRF) i polityka spójności po 2020 r. odzwierciedlały rolę miast i obszarów miejskich, promując zintegrowane narzędzia i mechanizmy umożliwiające wzmocnienie pozycji miast i regionów oraz ich bezpośrednie wspieranie. Podkreśla, że kluczowe w przypadku polityki spójności jest dążenie do osiągnięcia wartości dodanej w ramach zintegrowanego podejścia terytorialnego oraz – w połączeniu ze zdecydowanym wsparciem dla obszarów wiejskich – zapewnienie również silnego wymiaru miejskiego, jak też odpowiedzialności miast i obszarów miejskich w terenie.

37. Zwraca uwagę, iż pomimo wzrostu znaczenia najniższych poziomów zarządzania (np. miast) w stosunku do centralnego poziomu zarządzania w UE, w wybranych krajach dochodzi do re-centralizacji mechanizmów zarządczych kosztem utraty puli środków finansowych dostępnych dotychczas dla miast i regionów i pozwalających na samostanowienie. Jest to proces niebezpieczny, uniemożliwiający wielokierunkowy wzrost oparty na lokalnych czynnikach rozwoju i specyfice miejscowej.

38. Popiera potrzebę zapewnienia większej elastyczności i proporcjonalności nowych zintegrowanych narzędzi oraz dostarczenia lepiej dostosowanych wytycznych, aby ci, którzy chcą korzystać z tych narzędzi, mogli je lepiej zrozumieć i mieć do nich większe zaufanie.

39. Apeluje, by w ramach agendy miejskiej priorytetowo traktować kwestię ułatwienia dostępu do źródeł finansowania obszarów miejskich, które do tej pory były bardzo rozproszone, z korzyścią dla miast i miasteczek każdej wielkości, np. poprzez współpracę z kluczowymi zainteresowanymi stronami, w tym z ogólnoeuropejskimi sieciami władz lokalnych i regionalnych oraz z KR-em w zakresie opracowania dostosowanych do indywidualnych potrzeb materiałów informacyjnych integrujących wszystkie możliwości finansowania obszarów miejskich w ramach każdego z 12 obszarów tematycznych.

40. Domaga się priorytetowego podjęcia zdecydowanych działań służących podnoszeniu świadomości władz lokalnych i regionalnych na temat istniejących inicjatyw finansowych (programy URBIS i EBI dotyczące skrojonych na miarę pożyczek), a także usprawnienia obecnego krajobrazu doradczego i finansowego i dostosowania go w pewnym stopniu do potrzeb obszarów miejskich.

41. Zdaje sobie sprawę z potrzeby usprawnienia struktury finansowania inwestycji dla obszarów miejskich oraz dostosowania usług związanych z programem pożyczkowym EBI do potrzeb poszczególnych miast; uznaje rolę nowej dedykowanej platformy doradztwa dotyczącego inwestycji miejskich URBIS w zapewnianiu organom miejskim doradztwa finansowego i technicznego na kluczowych etapach przygotowywania i wdrażania zintegrowanych projektów miejskich, w tym w opracowywaniu strategii inwestycyjnych, przygotowywaniu serii projektów i badaniu innowacyjnych narzędzi finansowych (np. łączenie europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z Europejskim Funduszem na rzecz Inwestycji Strategicznych).

42. Podkreśla nieustanne znaczenie europejskiej współpracy terytorialnej dla miast i władz lokalnych w zapewnianiu europejskiej perspektywy na potrzeby ich rozwoju. Zaznacza, że ponad jedna trzecia obywateli UE mieszka i pracuje w europejskich miastach i regionach przygranicznych, które odpowiadają za wytworzenie dwóch trzecich PKB w UE. Zauważa, że transgraniczne i ponadnarodowe projekty Interreg przyniosły wiele konkretnych rezultatów obywatelom Europy w obszarach istotnych dla agendy miejskiej, w tym w zakresie mobilności, przystosowania do zmiany klimatu, transformacji energetyki, szkoleń i tworzenia miejsc pracy.

43. Apeluje o dogłębną integrację z agendą miejską celów i mechanizmów realizacji wszystkich programów unijnych następnej generacji niezwiązanych z polityką spójności, zawierających komponent miejski, takich jak dziewiąty program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji, jak też inicjatyw politycznych, takich jak Porozumienie Burmistrzów w sprawie Klimatu i Energii.

44. Podkreśla, że agenda miejska powinna znaleźć się w czołówce przyszłych rocznych programów prac Komisji i zwraca się o to, aby rotacyjne prezydencje Rady odnowiły polityczne zaangażowanie na wysokim szczeblu w ten proces, upoważniły państwa członkowskie do wnoszenia weń wkładu oraz formalnie przedstawiały sprawozdania w sprawie rozwoju partnerstw.

45. Wnosi o zapewnienie miastom i regionom dostępu do grup roboczych Rady Europejskiej i Parlamentu Europejskiego w kwestiach dotyczących obszarów miejskich oraz do rozmów trójstronnych za pośrednictwem ich instytucjonalnego przedstawiciela, czyli KR-u, aby mogły śledzić prace Rady w obszarach, które mają wpływ na nie oraz na ich kompetencje, jak również wnosić wkład w te prace.

46. Podkreśla, że proponowanym planom działania musi towarzyszyć harmonogram określający możliwe do osiągnięcia rezultaty, docelowe terminy, wskaźniki i zadania w odniesieniu do poszczególnych celów, odzwierciedlający wielopodmiotowy charakter partnerstw i opracowany we współpracy z różnymi szczeblami administracji, sektorem prywatnym i społeczeństwem obywatelskim.

47. Proponuje, aby po sfinalizowaniu planów działania zorganizować szereg kampanii popularyzatorskich z odpowiednimi mechanizmami informacji zwrotnej za pośrednictwem krajowych ministerstw lub innych podmiotów, w tym miast i biur regionalnych w Brukseli.

48. Oczekuje, że ocena przeprowadzona przez Komisję Europejską w 2019 r. pozwoli określić, jaki wkład wniosły partnerstwa w program lepszego stanowienia prawa, lepszy dostęp do finansowania oraz lepszą wymianę wiedzy i najlepszych praktyk.

49. Wzywa partnerstwa do przeprowadzenia własnej oceny i udzielenia informacji zwrotnych na temat tego, czy proces zaspokoił ich oczekiwania, jak też do zaproponowania możliwych usprawnień.

50. Opowiada się za propozycją powołania komitetu sterującego w celu omówienia tematów związanych z przyszłym rozwojem agendy miejskiej, takich jak kluczowe przesłania wynikające z partnerstw na potrzeby przyszłej polityki i programowania procesu decyzyjnego, ewentualne nowe partnerstwa tematyczne, uwzględnianie przekrojowych zagadnień oraz propagowanie wyników dyskusji. Zgadza się co do stosowności rozważenia dodatkowych tematów, takich jak bezpieczeństwo, dziedzictwo kulturowe, demografia, węzły miejskie i TEN-T.

51. Nalega jednak na właściwą ocenę wyników oraz struktury i środków wykonawczych obecnych partnerstw przed uruchomieniem nowych.

52. Proponuje, aby w organizację corocznego spotkania koordynacyjnego zaangażować KR w celu wniesienia wkładu, zaproponowania działań, organizowania spotkań, a w szczególności w celu uniknięcia powielania z innymi potencjalnymi wydarzeniami i dyskusjami.

Wnioski

53. Wzywa instytucje UE do potwierdzenia ich zaangażowania w agendę miejską dla UE i do sformalizowania tego procesu. Stwierdza, że agenda miejska oferuje zbyt wiele możliwości poprawy przyszłego funkcjonowania naszych miast, aby ograniczyć się do zwykłego tworzenia sieci – zamiast tego należy ją uznać za wiążącą zapowiedź opracowania i wdrożenia przepisów oraz europejskich i krajowych programów finansowych.

54. Podkreśla, że w pakcie amsterdamskim przewiduje się nadanie KR-owi większej roli instytucjonalnej poprzez zaproponowanie, aby Komitet Regionów, jako unijny organ doradczy oficjalnie reprezentujący regiony i gminy na poziomie UE, przyczynił się do dalszego rozwoju agendy miejskiej.

55. Proponuje przyszłym prezydencjom Rady UE promowanie niektórych synergii między dyskusjami na temat oceny wdrażania agendy miejskiej dla UE i odnowionej agendy terytorialnej po roku 2020, w celu zapewnienia bardziej zintegrowanego podejścia do planowania przestrzennego i zarządzania terytorialnego, w które powinny być zaangażowane władze lokalne i regionalne oraz urbaniści w ramach podejścia oddolnego i opartego na dowodach.

56. Uznaje znaczenie miast w osiąganiu celów zrównoważonego rozwoju do 2030 r.; wzywa do bardzo silnej synergii między Agendą ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 a ustaleniem priorytetów politycznych UE na okres po 2020 r.

57. Uważa, że właściwa integracja celów zrównoważonego rozwoju z polityką UE przyczyni się do bardziej zintegrowanej wizji w całej Unii na temat przyszłości naszych miast i regionów. Uważa, że wymiar miejski celów zrównoważonego rozwoju wymaga kompleksowego, zintegrowanego i skutecznego podejścia. Dlatego też wzywa do ścisłej współpracy z partnerami i innymi zainteresowanymi stronami, jak również z władzami lokalnymi i regionalnymi, aby pobudzać działania z udziałem wielu zainteresowanych stron.

58. Zwraca się do europejskich i krajowych urzędów statystycznych, aby opracowały i ulepszyły dane, wskaźniki, narzędzia i metodologię służące kwantyfikacji i monitorowaniu wkładu polityki UE w cele związane z obszarami miejskimi w agendzie 2030, a także zwiększyły dostępność wskaźników wyszczególnionych na poziomach NUTS2, NUTS3 i na poziomie funkcjonalnych obszarów miejskich.

59. Podkreśla, że nowa agenda miejska ONZ będzie ukierunkowywać wysiłki na rzecz zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich podejmowane przez szereg podmiotów przez następne 20 lat; apeluje o współpracę na wszystkich poziomach sprawowania rządów UE, aby wykorzystać nową agendę miejską jako narzędzie do osiągnięcia zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich sprzyjającego włączeniu społecznemu.

Bruksela, dnia 4 lipca 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*
